

Fig. 386. U 878. Möjbro, Hagby sn.
Efter kopparstick av Bureus.

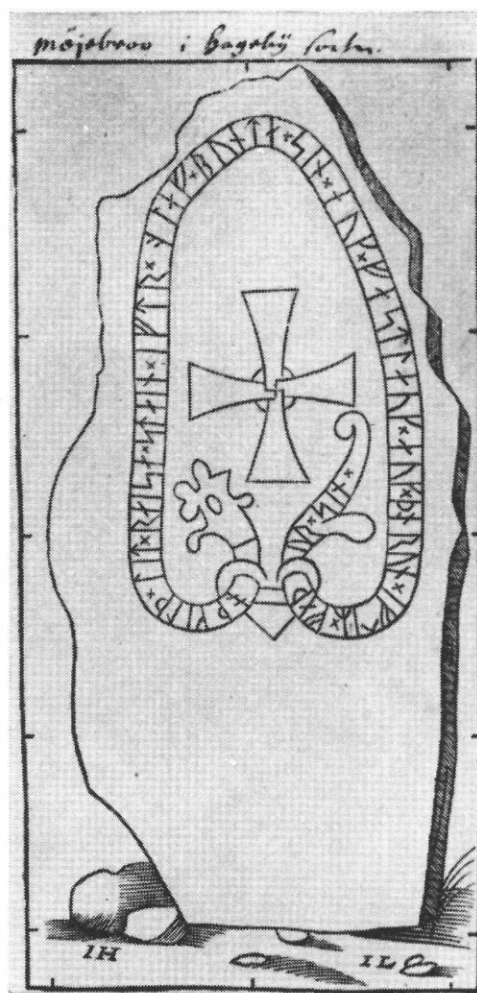

Fig. 387. U 878. Möjbro, Hagby sn.
Efter B 360.

i B 360. Huvudet på runslingan har haft ungefär samma form som på U 874. Denna del av ristningen har redan på 1600-talet varit vittrad och otydlig. Härmed sammanhänger, att det första namnet har varit svårläst. Säkerligen har det, såsom redan Celsius har insett, varit *Porgærð*; efterleden har lästs *kirp* av både Cohl, Hadorph och Celsius.

Stenen är rest av tre kvinnor, hustrun och två döttrar till den döde. Om namnet *Porgærð(r)* se U 439, om *Fastlaug* Sö 242 och E. Wessén, *Nordiska namnstudier*, s. 101, om *Poruðr*, *Porunn* U 859.

879. Bragby, Ramsta sn.

Pl. 153, 154.

Litteratur: B 378, L 83, D 1:134. J. Bureus, Fa 6 s. 116 n:r 33 (Caspar Cohl), s. 214 n:r 245 (Rhezelius), Fa 5 n:r 285, Fa 1 s. 65; J. Rhezelius, Fa 10:1 n:r 82, F1 2 n:r 85; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 260—261; O. Celsius, Svenska runstenar (Fm 60) 1, s. 369, 2, s. 280; UFT h. 1 (1871), s. 64; S. H. Adlersparre i ATS 21:5 (1921), s. 12 f.; Handlingar i ATA 1931, 1940.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckningar (i Fa 10:1 och F1 2); Bureus, kopparstick (Ff 6 n:r 114); osignerad teckning i hs F1 8 (Kungl. Bibl.), bl. 50 (originalteckningen för träsnittet B 378); P. Törnewall och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 378); Dybeck a. a.; I. Schnell, foto 1931 (ATA).

Runristningen finnes på ett stort flyttblock, som vilar på kanten av en hög berghäll, omkring 75 m. NV om landsvägen Uppsala—Örsundsbro, omkring 700 m. SV om Ramsta kyrka. Den ristade ytan är vänd mot S och lutar något framåt. Blocket är synligt på långt avstånd, (omkr. 2 km.), då man färdas på landsvägen norrut.

Ristningen har säkerligen varit känd och uppmärksammas sedan gammalt. Inskriften finnes

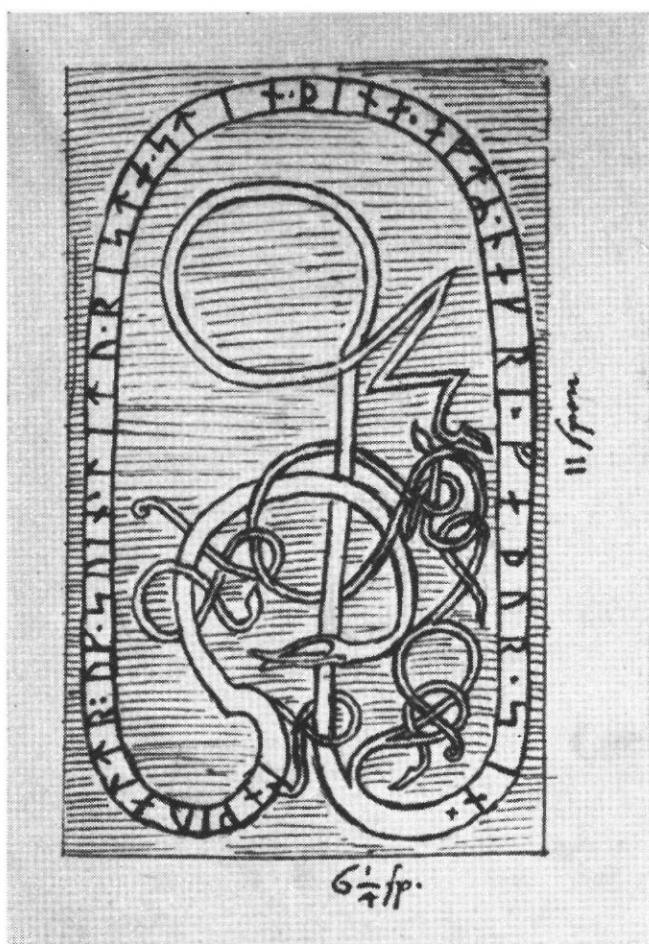

Fig. 388. U 879. Bragby, Ramsta sn.
Efter teckning av Rhezelius (F a 10: 1).

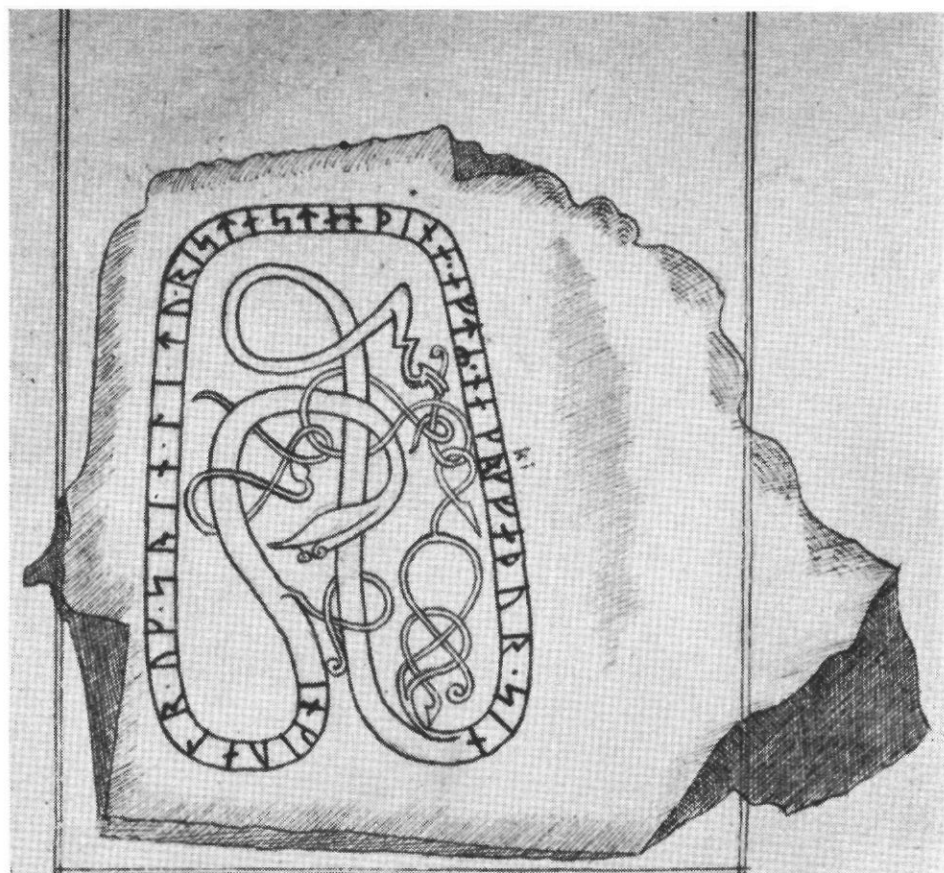

Fig. 389. U 879. Bragby, Ramsta sn.
Efter teckning av Rhezelius (F 12).

upptagen i Bureus' samlingar, upptecknad av Caspar Cohl och Rhezelius. Enligt Cohl fanns den »I Braghby giärde å ett berg, i Ramstadh Sokn», enligt Rhezelius »På en sten i Bragdbby gerde» (F a 6), »I ith Bergh mot Bragby» (F a 10: 1), »Bragby gärde» (F 12). Bureus (F a 5): »Bragby». — *Ransakningarna*: »Bragby uthi gärdet Runsten på ett bärgh» (1669), »Bragby Giärdet 1 stoor Ruhnestehn påskrifwen der iempt någre steenlagde griffter» (1672). — Det väldiga träsnittet i *Bautil*, som fyller ett helt uppslag, är gjort efter en teckning av P. Törnewall. Denna finnes bevarad, ehuru icke signerad, i handskriften F 18 (Kungl. Bibl.). I Peringskiölds *Monumenta* finnes på träsnittets yttre sida följande anteckning: »Bragdeby på Bärget. Uthi Ramsta Sochn hafwer man inga flere monumenta funnit, än i Bragdeby gärde, hwarest trenne stora ofanteliga Stenar liggia upplagde på itt bärg, och med andra små stenar underskolade och opstödde, så att man kan krypa under dem. Desse stora Stenar uthwijsa aldeles, at Resar och öfwer mottan starkt folk fordom warit hafwa, som förmått sådana upresa, hvilka nu omöijeligen med något Instrument eller menniskio styrkia röras kunna; den största af dem är 30 alnar omkring, och uth emot åkeren är hon flaat på en sijda, och där å Runor ristade, på sådant sätt som vår bijfogade afrijtning uthwijsar, med dess inscription». — O. Celsius har själv granskat inskriften. Han anger som plats: »Ramsta Kyrkia Väst sunnan till ut med stora vägen en stor sten». — Dybeck: »Ristningen är å en ofantlig vräksten, som framlutande hvilar på yttre kanten af en stor berghäll, vester om landsvägen mellan Säfva och Uppsala». — Beskrivningen till Geologiska kartbladet »Sigtuna» (1865): »å ett betydligt flyttblock, som ligger vid kanten af och på ett berg vid landsvägen, W. om Bragby, en runristning».

Blocket är av röd, vacker granit. Avståndet från blockets underkant till ristningens nedersta del är 1,30 m., men eftersom blocket lutar framåt, är det lodräta avståndet från ristningens underkant till berghällen nedanför 1,10 m. Ristningens höjd 1,92 m., bredd 1,18 m. Ytan är mycket slät och jämn. Ristningen är omsorgsfullt utförd och mycket tydlig.

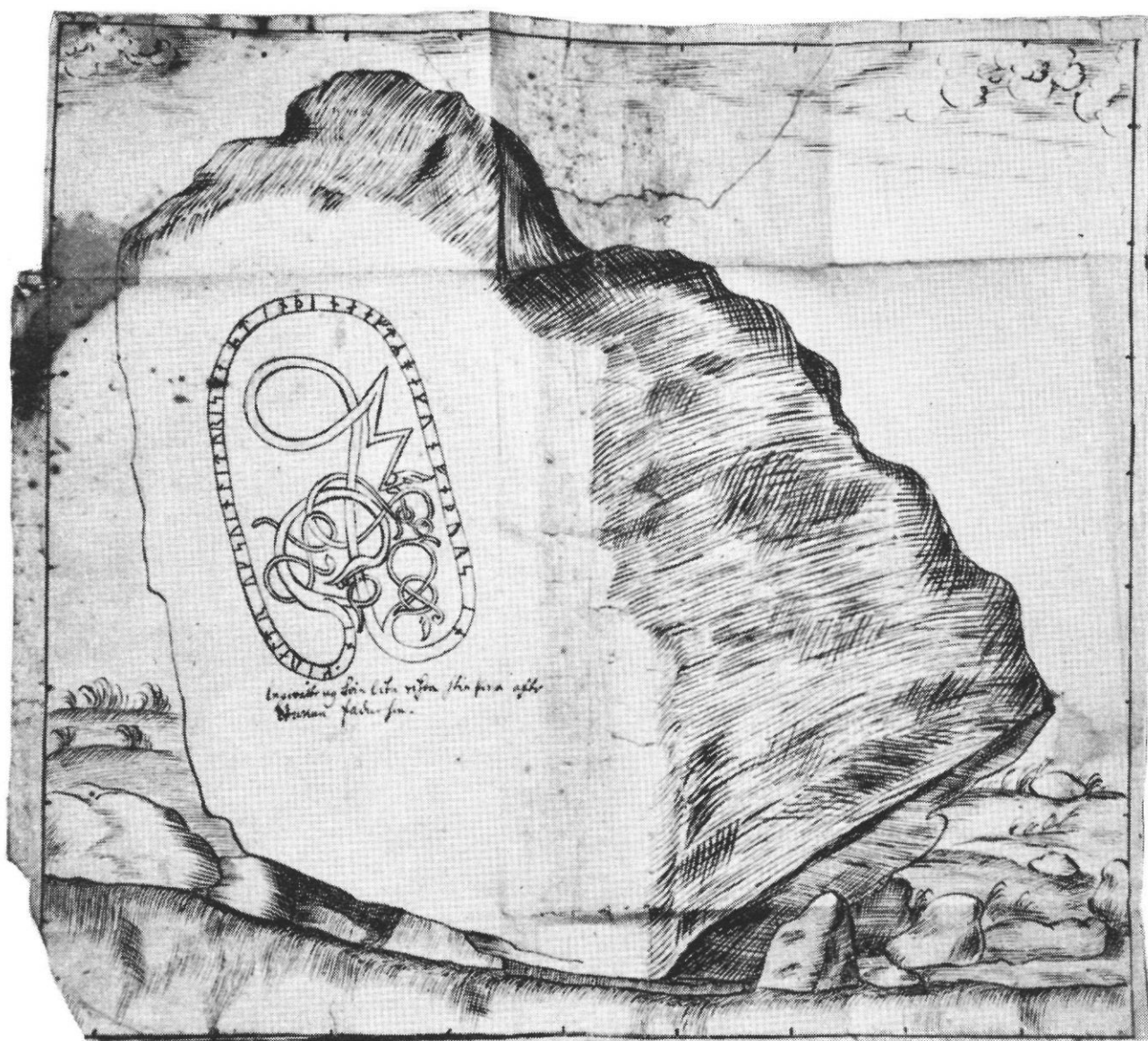

Fig. 390. U 879. Bragby, Ramsta sn. Efter osignerad teckning i hs F18.

Inskrift:

inkiuvaltr uk suin litu rista stin þina · eftir hakun faður sin

5 10 15 20 25 30 35 40 45

Ingivaldr ok Svæinn letu rista stæin þenna æftir Hakon, faður sinn.

»Ingevald och Sven läto rista denna sten efter Håkon, sin fader.»

Till läsningen: Sk synes förekomma endast på ett ställe i inskriften, nämligen efter 32 **a**. Avståndet mellan runorna är ojämnt; men runorna äro i allmänhet regelbundet formade. 14 **i** är icke stunget; icke heller 27 **i**. 33 **e** är tydligt stunget; **e**, icke **a**. Alla runorna i namnet 37—41 **hakun** äro fullt säkra.

Caspar Cohl (F a 6): 33 **a**, 37—41 **nakri**. Rhezelius (F a 6, F12): 8 **t** saknas; 13 binderuna av **u** och **a**; 27 **a**; 33 **a**; 37—41 **nakrk**. Teckningen i F a 10: 1 återger Caspar Cohls läsning. — Hadorph och Törnewall (B 378): 33 **a**, 37—41 **hakun**. — O. Celsius: 14 **a**, 33 **a**, 37—41 **nakui**. — Dybeck: 33 **a**, 37—41 **hakun**.

Om namnet *Ingivaldr* se U 183 (där dock belägget L 52 Viksjö, Häggeby sn = U 677 utgår), om *Hakon* U 617 med där anförd litteratur.

Ornamentiken är synnerligen omsorgsfullt huggen i den hårda röda graniten. Ristaren har glömt eller försummat ögat i rundjuret, på samma sätt som han väl har glömt att förse inskriften med skiljetecken.